

SDAP
(1912)
1

430

**GIJ DRAAGT DE
ZWAARSTE LASTEN**

**STRIJDT DUS VOOR
UW RECHTEN!**

UW RECHTEN!
STRIJDT BUS VOOR

DE GROOTSTE
KUNSTEN

SDAP
(1912)
1

Strijdmakkers!

De Burgemeester van Den Haag heeft **GEWEIGERD** om op 17 September a.s. onzen kiesrechttocht door de Haagsche straten te laten trekken.

Het Partijbestuur der S. D. A. P. deelt u mede, dat de meeting op 17 September op het terrein „Houtrust” te 's Gravenhage desniettemin doorgaat.

In drommen van duizenden wacht het u, van uw teeken als kiesrechtbetooger voorzien, te 12 uur op het meetingterrein. De meeting wordt om half twee gesloten. Tegen half drie hoopt het u aanwezig te zien, zoo mogelijk op, anders rondom het Binnenhof, om daar tegen het uur, dat de Tweede Kamer hare werkzaamheden begint, door uwe tegenwoordigheid te betoogen voor het **Algemeen Kiesrecht voor mannen en vrouwen, bij de Grondwet gewaarborgd zonder eenige verzwakking of vervalsching.**

Op voor het Algemeen Kiesrecht!

Weg met de onderdrukking der arbeiders-
klasse!

De Vakbeweging en het Algemeen Kiesrecht.

Het beginsel der moderne vakbeweging erkent de noodzakelijkheid voor de arbeidersklasse van deelneming aan den politieken strijd. Hoe kan het ook anders! De vakbeweging, die van de arbeidersklasse groote offers vergt voor den strijd om meer vrijheid en meer welvaart, ondervindt haast dagelijks, hoe ook andere feiten dan aktie tegen de werkgevers, onderhandeling of staking, op hun vrijheid en op hun welvaart invloed hebben, feiten, die liggen op het terrein der wetgevende macht. Kan de vakorganisatie voor een bepaalde groep van ondernemingen in één plaats, in één streek, een verkorting van den arbeidsduur bewerkstelligen, de wetgeving kan het voor het heele land, in een heel bedrijf, in alle bedrijven, ook in die waar de werkgevers oppermachtig en bruut, de arbeiders totaal machteloos en haast hopeloos zijn. Stichten de vakorganisaties fondsen, ter voorziening bij ziekte, invaliditeit, werkloosheid, om het verzinken harer leden in het pauperisme te voorkomen, en te zorgen dat niet ellende den proletariër maakt tot onderkruiper, de wetgeving, met haar sterken arm, is veel beter in staat, deze voorziening te regelen, op vaster voet en op ruimer schaal.

Aan den anderen kant bezit de wetgeving de macht, een door zware worsteling nauwelijks veroverde loonsverhooging door haar belastingpolitiek, door verhooging der invoerrechten op de eerste levensbehoefsten, te niet te doen.

De regeering kan door een milde toepassing harer bestuursbevoegdheden aan de nieuwe macht ter beschaving die de vakbeweging is, ruim baan geven, — zij kan echter ook, van reaktionaire en tirannieke

gevoelens
vakstrijd r
gerucht de
gemakkeli
het geld,
in den bo
en te zee
beantwoor
van leege

De Ned
waarheid
nam de
aangeslot
een meer
klasse he
achter de
van het

Over
als wij o
Houten r
ook maa
in den m
kiesrecht
meerderl
niet mee

Aan al
Wat de
minister
voorstelt
bij zijn

De K
de motie
den naa
papier in

gevoelens beziel, elk optreden der arbeiders in hun vakstrijd met wantrouwen gadeslaan, en op het eerste gerucht door politie en leger de werkgevers aan een gemakkelijke overwinning pogen te helpen. Zij kan het geld, voor een goede sociale wetgeving noodig, in den bodemloozen put van het militarisme te land en te zee doen verzinken, en de eischen der arbeiders beantwoorden met een schouderophalen en het toonen van leege handen.

De Nederlandsche arbeiders hebben ruimschoots de waarheid van het bovenstaande ondervonden, en zelden nam de vakbeweging, georganiseerd in de bonden, aangesloten bij het N. V. V., een meer natuurlijk, een meer logisch, en ook een meer voor de arbeidersklasse heilzaam besluit, dan toen zij zich schaarde achter de banier van de S. D. A. P., ter verovering van het

ALGEMEEN KIESRECHT!

Arbeidswetgeving.

Over de vooruitzichten van de arbeidswetgeving, als wij onder de heerschappij van het kiesrecht-Van Houten moeten blijven voortleven, kan niemand zich ook maar de geringste illusie veroorloven. Wij zitten in den modder, in een stinkenden poel, en zolang het kiesrecht van den ongeloovigen Sam de klerikale meerderheid de macht blijft bezorgen, komen wij er niet meer uit.

Aan alle kanten is de arbeidswetgeving vastgelopen. Wat de Kamer eens zei te verlangen, weigert de minister van Arbeid te doen, en wat de minister voorstelt, stuit op steeds aangroeienden tegenstand bij zijn eigen vrienden.

De Kamer verlangde den algemeenen tienurendag; de motie waarin die wensch was uitgedrukt, draagt den naam Aalberse; de minister wierp ze als scheurpapier in de prullemand, en Aalberse berustte. Schaper,

van wie feitelijk de tienurenmotie afkomstig was, berustte niet, maar diende een ontwerp van een tienurenwet in, waarin op hoogst bekwame wijze was uitgewerkt, wat de Kamer had verlangd. In plaats van met vreugde de gelegenheid aan te grijpen, om een hervorming tot stand te brengen die zij zelf dringend noodig had verklaard, verslonst de Kamer het tienurenontwerp en behandelt het als een socialistisch buitennissigheidje, waarmee ernstige politici zich niet kunnen bezighouden.

Toont zij aldus een jammerlijke onmacht tot positieven arbeid, in het negatieve is de Kamer pootig. Want de minister van zijn kant heeft ook geen geluk. Reeds bij zijn herziening der Arbeidswet, die in den arbeidsduur der volwassen mannen niet ingreep, maar alleen voor de vrouwen en de jeugdige personen de bescherming wat krapper aantrok, werden uit de rechterzijde waarschuwendende stemmen vernomen tegen Talma's radikalisme. Bleef het toen nog bij een waarschuwing, bij de Steenhouderswet kwam uit de rechterzijde behalve redevoeringen, ook reeds een enkele stem tegen. De droevige historie van de Bakkerswet maakte een einde aan de laatste verwachtingen voor de arbeidswetgeving onder de tegenwoordige machtsverhoudingen. De Stuwadoorswet ligt nog tusschen de paperassen van het ministerie, — zij zal niet meer aan de orde komen. Het is uit. De kompoteschotel is vol. Het kiesrecht-Van Houten zorgt voor een meerderheid in het Parlement, die in vele opzichten verdeeld en oneenig is, maar die door één groot, machtig beginsel wordt verbonden: het belang van de werkgevers, het belang van het kapitaal!

Zoo is onze van zelf sprekende, natuurlijke eisch: Weg met het kiesrecht-Van Houten, geef ons het Algemeen Kiesrecht!

De

Haast no
gebeurt, is
de sociale v
wel doet,
Hier staat z
van sociale
op den toe
klasse leeft
strijders vo

Laat ons
wordt niet
zekering te
een wetson
lijke subsid
rekening v
wetsontwer
Deze „ijve
een ontwer
steun kon

Aan de
gedaan. H
Veegens,
de bureau
agitatie-bu
goede soc
vrijwillige
wekte. De
het land
de klauwe
listische
van „vrij
Land- en
geen enk

En de
het parti
zich vol
regeering
van den

Ongev
zekering

De sociale verzekering.

Haast nog erger dan wat bij de arbeidswetgeving gebaart, is wat het Parlement ons te zien geeft bij de sociale verzekering. Ja, hier dreigt, wat de Kamer wel doet, erger te worden dan wat zij niet doet. Hier staat zij gereed, aan de arbeidersklasse een stelsel van sociale voorzorg op te dringen, dat een hoon is op den toestand van ontbering, waarin de arbeidersklasse leeft, en een slag in het aangezicht van de strijders voor zelfstandigheid.

Laat ons eerst wijzen op wat niet geschiedt. Er wordt niets gedaan voor de bevordering der verzekering tegen werkloosheid. Minister Veegens had een wetsontwerp ingediend, dat de helft der gemeentelijke subsidies voor werklozenverzekering bracht voor rekening van den Staat. Minister Talma heeft het wetsontwerp niet ingetrokken, maar laat het slingeren. Deze „ijveraar” voor arbeidersorganisatie behandelt een ontwerp, dat aan de vakverenigingen een sterken steun kon geven, als oud vuil.

Aan de uitbreiding der Ongevallenwet wordt niets gedaan. Het was alweer een wetsontwerp van minister Veegens, de Landbouw-ongevallenwet, dat van uit de bureaux der Werkgevers-Risikobank, van uit het agitatie-bureau der groot-industrieelen tegen een goede sociale wetgeving, een haastige beweging voor vrijwillige verzekering tegen landbouwongevallen wekte. De agitatoren der groote industrieelen reisden het land af en predikten aan de boeren redding uit de klauwen der dreigende „bureaukratische”, „socialistische” en... dure Ongevallenwet, door de stichting van „vrijwillige”, partikuliere, en... goedkope Land- en Tuinbouw-Onderlingen, die aan de arbeiders geen enkel wettelijk noch kontraktueel recht geven.

En de minister, verrukt over deze praestatie van het partikulier initiatief, wacht tot deze Onderlingen zich voldoende hebben ontwikkeld, om ze met het regeeringsmerk te voorzien, en de boeren te bevrijden van den angst voor een dure verzekering.

Ongeveer evenzoo staat het met de ongevallenverzekering voor de zeelieden en de zeevisschers.

Alleen zullen dezen waarschijnlijk nog wat langer moeten wachten dan de landarbeiders, hoewel ook dezen in het wachten duchtig worden geoefend. Want men vergeete niet, dat volgens de opgaaft van de boeren zelf, nog maar 30 pCt. der arbeiders in land- en tuinbouw tegen ongevallen zijn verzekerd. En menige boer, die bemerkt dat onder het tegenwoordig regime van de wettelijke landbouwongevallenverzekering toch niets komt, begint van zijn toetreding tot de Onderlinge alweer berouw te krijgen.

Tot zoover over wat niet geschiedt. Maar men zou er zich haast over verheugen, dat op het gebied der voorziening bij ongevallen en werkloosheid stilstand heerscht, als men ziet wat er aan voorziening bij ziekte, invaliditeit en ouderdom wordt gewrocht.

Er is een wet op de ziekteverzekering in aantocht... wanneer het de Kamer zal schikken, ze te behandelen, weet niemand. Het eenige wat men ervan weet, is, dat het een halve wet zal zijn: een wet, die wel uitkeering van ziekingeld waarborgt, maar geen ziekenbehandeling. Daar moet de arbeider zelf voor zorgen, op straffe van ook zijn ziekingeld te verspelen. De dokters, bij de pinken, hebben reeds hun eischen gesteld, waaraan de ziekenfondsen moeten voldoen, om hun medewerking te erlangen. Zij moeten de meerderheid van het bestuur in de handen der dokters en apothekers geven; zij moeten buitensluiten arbeiders, die volgens de dokters voor fondspatiënten te rijk zijn: ongetrouwen met meer dan f 800, getrouwen met meer dan f 1200 inkomen per jaar.

Wat wij dus weten is, dat, wordt de Ziekte wet eenmaal ingevoerd, een felle en langdurige strijd zal aanbreken tusschen de dokters en de arbeiders, welke laatsten bij deze eischen zich nimmer mogen nederleggen.

Wat wij bovendien weten, is, dat de organisatie voor het bestuur der ziekenkassen, voor de uitkeering van het ziekingeld, de Raden van Arbeid, zoodanig is ingericht, dat de arbeiders daar meer de rol van eere-leden, of geheim-kommissarissen, dan van beheerders zullen mogen spelen. De baas is er de door de regeering benoemde ambtenaar. Hij doet het werk, en hij is, bij meeningsverschil tusschen de arbeiders-

en de werkgevers doorslag geeft.

Wij weten, dat komt, een slecht bovendien, dat is. Een wet, die die oude eischen gelijk te maken domsverzorging brengt aan alle ouderdomsverzorging aan premiebetaling ingaan met het pensioenleeftijd wet eindelijk, om doms- en invalide bloei van zijn gestelden arbeiders te laag om hem

Hervorming van naam en doel van de klasse met geestdrift verworden om Mammonistisch zware, haast ontberenden van het ideaal eigen zaken van aan de verdediging klinke onze arbeiders, —

AL

AI

De sociale beweging van zo aan is gelegen

nog wat langer
ers, hoewel ook
geoeffend. Want
opgaaf van de
arbeiders in land-
n verzekerd. En
het tegenwoordig
ongevallenverzek-
toetreding tot
gen.

edt. Maar men
at op het gebied
loosheid stilstand
voorziening bij
t gewrocht.

ng in aantocht...
ze te behandelen,
men ervan weet,
een wet, die wel
maar geen zieken-
zelf voor zorgen,
te verspelen. De
eds hun eischen
moeten voldoen,
Zij moeten de
nden der dokters
nsluiten arbeiders,
patiënten te rijk
o, gehuwden met

dt de Ziektewet
gdurige strijd zal
arbeiders, welke
er mogen neder-

t de organisatie
oor de uitkeering
Arbeid, zoodanig
meer de rol van
n, dan van be-
aas is er de door
Hij doet het werk,
nen de arbeiders-

en de werkgevers-leden, de scheidsrechter die den
doorslag geeft.

Wij weten, dat Talma's Ziektewet, als zij er eenmaal
komt, een slechte Ziektewet zal zijn; maar wij weten
bovendien, dat het met de Invaliditeitswet nog erger
is. Een wet, die tot strekking heeft, het staatspensioen,
die oude eisch van een groot aantal vakbonden, onmo-
gelijk te maken. Een wet dus, die een slechte ouder-
domsverzorging brengt, omdat zij ze bij verre na niet
brengt aan allen die ze noodig hebben; een slechte
ouderdomsverzorging bovendien, omdat zij, gebonden
aan premiebetaling, het ouderdomspensioen eerst doet
ingaan met het 70ste jaar: vervroeging van den
pensioenleeftijd zou de premie te hoog maken. Een
wet eindelijk, die door de samenkoppeling van ouder-
doms- en invaliditeitsverzorging, noodlottig den in den
bloei van zijn leven door een ziekte buiten gevecht
gestelden arbeider moet afschepen met een bedrag,
te laag om hem voor verzinking in tellende te behoeden.

Hervormingen, die, als zij maar eenigszins aan hun
naam en doel beantwoorden, door de geheele arbeiders-
klasse met gejuich moesten worden begroet, en met
geestdrift verdedigd tegen de aanvallen der reactie,
verworden onder de verlamme werking van het
Mammonistisch kiesrecht waaronder wij leven, tot een
zware, haast onduldbare belasting op de klasse der
ontberenden en geëxploiteerden, tot een belediging
van het ideaal dat in die klasse leeft, om voor haar
eigen zaken zelf te zorgen, en zich te ontworstelen
aan de vernederende voogdij der bourgeoisie. Daarom
klinke onze eisch luid en scherp: de macht aan de
arbeiders, — leve het

ALGEMEEN KIESRECHT!

Arbeiderswelvaart.

De sociale verzekering is hierom voor de vakbe-
weging van zoo groote beteekenis, omdat er haar alles
aan is gelegen, dat de arbeidersklasse tegen de groote

schokken, die onophoudelijk zowel den enkelen arbeider als groote, ontelbare massa's bedreigen, eenig ekonomisch weerstandsvermogen bezit. De arbeider die niet bij den geringsten tegenslag tot pauper wordt, gevoelt zich voller mensch, is strijdbaarder bij de verdediging van groote beginselen, is minder gemakkelijk voor onderwerping aan patroons-tirannie, en voor het plegen van verraad aan zijn klasse te vinden.

Daarom is het voor een minister, voor een regeeringsmeerderheid, die zalvend beweert, de verheffing der arbeidersklasse te beoogen, een weinig aanbevelenswaardige methode, om van de millioenen, noodig voor de dekking der kosten van de sociale verzekering, de helft, bij de ziekteverzekering zelfs twee derden tot drie vierden, te halen uit de zakken der arbeiders zelf.

Maar niet alleen de premies voor het ziekenfonds, voor de ziekenkas, voor de invaliditeitsverzekering, laat de regeering betalen door de arbeiders, zij legt hun bovendien voor de sociale verzekering een zware indirekte belasting op, waarvan het bedrag niet in cijfers is te brengen, maar waarvan vast staat, dat zij den levensstandaard aanmerkelijk verlaagt. Het is de verhooging der invoerrechten, van het Tarief, die in de schatkist ettelijke millioenen moet brengen, indirekt door de verbruikers betaald. De f 7,3 millioen per jaar, noodig voor de dekking van wat er te kort komt op de ouderdoms- en invaliditeitspensiöonen van het nu levende geslacht, moeten worden gevonden uit het Tarief. Bovendien de ambtenaarsbemoeiing met de sociale verzekering.

Dat het geen luxe-artikelen, maar de verbruikswaaren van de massa zijn, waaruit deze belasting moet worden gevonden, blijkt onmiddellijk, als wij eenige der voornaamste posten van het nieuwe tarief opsommen. Garen, weefsels en stoffen, kleederen en modewaaren moeten opbrengen f 6.112.900. Kleedingstukken en kleederen f 1.380.000. Garen, opgemaakt voor den verkoop in het klein f 120.000. Lint, band, veters f 130.000. Kramerij- en galanteriewaaren f 720.000. Tabak, sigaren, sigaretten, snuif f 672.000.

Van slachtpaarden gaat deze regeering een invoer-

recht lieffen
100 K.G. bel
zeep, zeepop
Er zal belasti
mout, lucifer
schoensmeer,
het zal moeil
dat voorkom
invoerrecht z
werd geheven
Om bij de
haar prachtige
de arbeidersza
kommert zich
en tusschenha
verbruikers zul
Tarief alles du
De vermoge
toegenomen m
tegelijk, de ar
prijzen van de
der loonen alle
achteruitgegaan
de arbeiders aan
lasten op te le
is met slechts
vermogens-ien b
f 3 millioen mee
millioen meer g
tabak voorgeste
Arbeiders en
van zulk een b
rusten, voor zij
hebben gebrach
den steun hebben
voor mannen en

recht lieffen van f 3 per stuk. Op vet zal f 3 per 100 K.G. belasting moeten worden betaald. Op zachte zeep, zeepoeder, ordinaire stukken zeep f 2 en f 4. Er zal belasting worden geheven van vermicelli, havermout, lucifers, gloeikousjes (1 ct. per stuk!), van schoensmeer, wrijfwas, poetspoeder, klompen, leer, — het zal moeilijk zijn een verbruiksartikel te noemen dat voorkomt in het arbeidersgezin, waarvan niet invoerrecht zal worden geheven, of, zoo het reeds werd geheven, verhoogd.

Om bij de arbeidersklasse te kunnen pronken met haar prachtige sociale wetten, haalt de regeering uit de arbeiderszakken eerst een millioen of tien, en bekommert zich niet om de millioenen, die de fabrikanten en tusschenhandelaars op hun beurt nog van de verbruikers zullen vergen, onder de leus dat het nieuwe Tarief alles duur maakt.

De vermogens der rijken zijn in de laatste jaren toegenomen met tien- en honderdtallen van millioenen tegelijk, de arbeidersklasse is door de stijging der prijzen van de levensbehoeften, waarmee de stijging der loonen allerminst gelijken tred hield, in welvaart achteruitgegaan. Maar zoo fors als de regeering de arbeiders aanpakt, zoo angstig is zij om de bezitters de lasten op te leggen. De belasting op de erfenissen is met slechts f 1.1 millioen verzaard, en uit de vermogens- en bedrijfsbelasting wil de regeering slechts f 3 millioen meer halen. Maar op de jenever werd f 6.6 millioen meer gelegd, en er is een debietrecht op de tabak voorgesteld, dat f 2 millioen moet opbrengen.

Arbeiders en arbeidersvrouwen, die de beteekenis van zulk een belastingpolitiek beseffen, kunnen niet rusten, voor zij hun heele klasse daartegen in verzet hebben gebracht, en aan den vakvereenigingsstrijden steun hebben bezorgd van het **Algemeen Kiesrecht, voor mannen en vrouwen!**

De milde hand.

Is het bittere noodzaak, die de regeering dwingt, op de arbeidersklasse zware belastingen te leggen ten behoeve van de sociale verzekering?

Het is absoluut overbodig. De geldmiddelen van den Staat vloeien misschien ruimer dan aan de regeering wel aangenaam was. Want onmogelijk kan zij volhouden, dat de tien millioen die de verhooging der invoerrechten moet opbrengen, op geen enkele andere manier zou zijn te vinden... of uit te sparen.

Wij zwijgen nu van de angstvallige verhooging der inkomstenbelasting. Wij stippen ook in het voorbijgaan maar even aan, dat, toen de regeering voorstelde, uit de belasting op de erfenissen f 1.1 millioen meer te halen, de socialisten aantoonde dat zonder één kapitalist te onteigenen, dat bedrag gemakkelijk tot f 11 millioen was te verhoogen, door wat meer te nemen van groote kapitalen die door versterf in andere handen komen. Niet alleen de reaktionairen uit den rechterhoek, haast nog feller verzetten zich daartegen de radikalen uit de burgerlijke linkerzijde.

Wij willen echter eens den nadruk leggen op wat kon worden uitgespaard. En wij willen daarbij alweer zwijgen van de steeds vermeerderde subsidies aan het bijzonder onderwijs, omdat naar onze meening alle onderwijs door de gemeenschap moet worden betaald, maar dan ook voor de kinderen der arbeiders toegankelijk moet zijn zoo goed als voor die der rijken. Wel wijzen wij terloops er op, dat bij de subsidieering van het bijzonder onderwijs op den tegenwoordigen voet, zij, die het meest bezitten, ook van den Staat het meest ontvangen, zoodat hier wordt gehandeld naar het bijbelwoord: wie heeft, dien zal gegeven worden. En wel willen wij ook hieraan herinneren, dat het bijzonder onderwijs, dat tegenwoordig aan arbeiderskinderen wordt gegeven, erop gericht is, hen op te hitsen tegen het socialisme en al wat daarmee verwant is, dus ook tegen de moderne vakbeweging.

Maar waarom het ons thans in hoofdzaak is te

doen, dat zij
en voor Mari
tien jaar gele
Marine in 19
terugliepen to
tot f 20 millio
in 1902 f 23.
f 30 millioen
vooreerst
een „voorloop
gebracht, die
nog met mill
traktamenten
en bovendien
kustverdedigin
zou kosten da
algemeene ver
heeft de regee
daarna een b
plan, gelijk he
millioenen kos

Erger: men
Onder pressie
de Kamer de
pantserbooten
half millioen ie
leverd, en die
als oorlogssch
kunnen worden

De milde h
arbeiders, maar
Zij versterkt w
vijandelijke ele
van alle angs
wassende mac
Haar milde han
op Kattenburg
van eenigen or
organisaties te

Als de vakb
en een strijd, n
denkt zij aan
vloot: aan het

doen, dat zijn de militaire uitgaven, voor Oorlog en voor Marine. Nemen wij de cijfers van nu en van tien jaar geleden, dan zien wij, dat de uitgaven voor Marine in 1902 bedroegen f16½ millioen, in 1905 terugliepen tot f15.7 millioen en in 1912 zijn gestegen tot f20 millioen! De uitgaven voor Oorlog bedroegen in 1902 f23.4 millioen, in 1907, f25.4 en in 1912 f30 millioen! En aan deze stijging komt vooreerst geen eindel. Deze regeering heeft een „voorloopige” herziening der Militiewet tot stand gebracht, die de begroting van Oorlog voorloopig nog met millioenen zal doen stijgen. Zij heeft de traktementen en de pensioenen der officieren verhoogd, en bovendien een plan ingediend tot organisatie der kustverdediging, dat in zijn eersten vorm niet minder zou kosten dan f46 millioen. Onder den indruk der algemeene verontwaardiging, door dit plan gewekt, heeft de regeering het eerst wat achterbaks geschoven, daarna een brok eraf genomen, maar toch zal het plan, gelijk het er nu uitziet, nog een paar tientallen millioenen kosten.

Erger: men is reeds aan de uitvoering begonnen. Onder pressie van minister Wentholt, die later van de Kamer den bons kreeg, werden alvast eenige pantserbooten op stapel gezet, 3 stuks, van ruim een half millioen ieder, waarvan de eerste onlangs is afgeleverd, en die op het oogenblik dat zij in dienst komen als oorlogsschip zijn veroordeeld, en als oud-roest kunnen worden „opgelegd”.

De milde hand van de regeering is niet voor de arbeiders, maar voor den Moloch van het militarisme. Zij versterkt wat zij kan het brute, aan alle beschaving vijandelijke element, dat de hoop en de troost is van alle angstige brandkastbezitters, tegenover de wassende macht der strijdende arbeiderslegioenen. Haar milde hand is voor de macht, die den bloednacht op Kattenburg veroorzaakte, en die bij elke staking van eenigen omvang gereed staat om de macht der organisaties te vernietigen.

Als de vakbeweging een rustigen groei verlangt, en een strijd, niet met de wapenen der barbaren, dan denkt zij aan de dubbele bestemming van leger en vloot: aan het geld dat zij opteren, aan de arbeids-

Kracht waarop zij beslag leggen, aan de nieuwe beschaving die zij bedreigen; — en om dezen kanker uit te kunnen snijden uit het volksleven, eischen wij

ALGEMEEN KIESRECHT!

Hun grondwetsherziening.

Onze beweging voor grondwetsherziening heeft ook onder de geloovige arbeiders zooveel stille sympathie gevonden, dat de regeering het raadzaam heeft geacht, zich tegen onzen eisch niet langer te verzetten, maar liever poogt in naam de volksbeweging tegemoet te komen, maar haar inderdaad om den tuin te leiden.

De regeering zal voorstellen tot grondwetsherziening indienen. Voor de voorbereiding heeft zij een commissie benoemd, van achttien politieke grootheden — er was één sociaal-demokraat bij! — en die commissie heeft een aantal voorstellen gedaan.

Ten eerste: het bijzonder onderwijs moet regel worden, het openbaar aanvulling. — De kinderen moeten worden onttrokken aan den invloed der „roode“ onderwijzers!

Ten tweede: de gemeenteraad moet zich niet meer met elke bestuursdaad bemoeien; — de groote ijver der socialisten in de gemeenteraden leidt tot allerlei onrust voor de brandkastbezitters, huisjesmelkers e. d.

Ten derde: de Eerste Kamer moet het recht krijgen, van de Tweede Kamer wijzigingen in wetsontwerpen te verlangen. — Als onder den invloed van „den volkswaan“ de wetsontwerpen er voor de arbeidersklasse eens te gunstig uitzien, moet het „boven de partijen“, d. w. z. voor de brandkast, van liberale en klerikale bezitters, staande oude-heeren-kollegie daaruit schrappen wat het proletariaat te sterk mocht maken.

Ten vierde: de koningin moet f 250.000 meer traktement hebben. Met de 6 ton aan kontanten en nog ongeveer evenveel aan inkomsten uit domeinen, schijnt

het Koninklijk ten toon spreid verblinding van pathieën voor li

(Ten vijfde: e koningin mee-rekelijker van de o ten die zij maa heerschappij!

Maar wat stel het kiesrecht?

Niets!

Over die „one eens worden. Zi kwestie oplossen was slechts een kiesrecht, in de lid in de Komm

Niemand die arbeidersbewegi verontwaardigin genomen. (Toch heeft de arbeid dreigt. Wij he herziening een oplossing van h dubbele waakza voorloopig succ overwinning. (M noodzakelijk, op de meest ondub klasse te kennen bonden, niet vo reaktie in de g verdedigers in d en haar huis, recht, en er z deze eisch is in

Op! Voor het vrouwen!

an de nieuwe be-
om dezen kanker
leven, eischen wij

RECHT!

herziening.

herziening heeft oof
el stille sympathie
zaam heeft geacht,
te verzetten, maar
ging tegemoet te
en tuin te leiden.
grondwetsherziening
heeft zij een kom-
ke grootheden —
en die kommissie

erwijs moet regel
= Die kinderen
den invloed der

et zich niet meer
= de groote ijver
leidt tot allerlei
uisjesmelkers e. d.
het recht krijgen,
in wetsontwerpen
nvloed van „den
oor de arbeiders-
t het „boven de
ast, van liberale
de-heeren-kollege
at te sterk mocht

0.000 meer trak-
ontanten en nog
domeinen, schijnt

het Koninklijk huis geen luister genoeg te kunnen
ten toon spreiden, en Koninklijke luister dient voor
verblindings van de massa, voor inenting tegen sym-
pathieën voor het socialisme.

[Ten vijfde: er moet in de grondwet staan dat de
koningin mee-regeert. Zoo kan de bourgeoisie gemak-
kelijker van de onnoozelen eerbied vragen voor de wet-
ten die zij maakt tot bescherming van haar klasse-
heerschappij!

Maar wat stelt de Kommissie voor op het stuk van
het kiesrecht?

Niets!

Over die „ondergeschikte” kwestie kon zij het niet
eens worden. Zij hoopt, dat de regeering de kiesrecht-
kwestie oplossen zal. Voor algemeen mannenkiesrecht
was slechts een kleine groep, voor algemeen vrouwen-
kiesrecht, in de grondwet vastgelegd, was slechts één
lid in de Kommissie.

Niemand die zich één gevoelt met de moderne
arbeidersbeweging, zal zonder een opwelling van diepe
verontwaardiging van deze voorstellen hebben kennis
genomen. (Toch deed de Kommissie goed werk: zij
heeft de arbeidersklasse gewaarschuwd voor wat er
dreigt. Wij hebben de beweging voor grondwets-
herziening een belangrijk stuk vooruit gebracht: de
oplossing van het vraagstuk is in het verschiet. Maar
dubbele waakzaamheid is geboden, nu het geldt, het
voorloopig succes om te zetten in een definitieve
overwinning. Meer dan ooit is een Roode Dinsdag
noodzakelijk, opdat de onafhankelijke arbeiders op
de meest ondubbelzinnige manier aan de heerschende
klasse te kennen geven: wij hebben den strijd aange-
bonden, niet voor de bijzondere school, niet voor de
reaktie in de gemeenteraden, niet voor de geldzak-
verdedigers in de Eerste Kamer, niet voor de koningin
en haar huis, maar voor het algemeen kies-
recht, en er zal voor u rust noch duur zijn, vóór
deze eisch is ingewilligd!

Op! Voor het Algemeen Kiesrecht, voor mannen en
vrouwen!

In den Brochurenhandel der S.D.A.P. Keizersgracht 378 - Amsterdam

zijn o.m. te bekomen:

		Prijs.	Fr. p. p.
G. W. SANNES.	De Kiesrechtstrijd en de Verkiezingen in 1913	f 0.06	f 0.07
F. M. WIBAUT.	De Economische Kronieken. ing.	„ 1.—	„ 1.12 ⁵
	geb.	„ 1.40	„ 1.55
F. M. WIBAUT	Op tegen de bescherming!	„ 0.10	„ 0.12
M. WIBAUT-B. v. B.	De strijd voor het Algemeen Vrouwenkiesrecht	„ 0.05	„ 0.06
W. P. G. HELSDINGEN.	De Maatschappelijke Orde	„ 0.05	„ 0.06
J. J. DE ROODE.	De Duurte	„ 0.02	„ 0.03
W. H. VLIEGEN.	Uit de leege zakken	„ 0.05	„ 0.06
W. H. VLIEGEN.	Op voor 't Staatspensioen	„ 0.10	„ 0.12
K. TER LAAN.	De nieuwe Militiewet	„ 0.10	„ 0.12
J. H. SCHAPER.	De arbeidswet 1911.	„ 0.10	„ 0.12
J. H. SCHAPER.	De organisatie der Proletarische Jeugd	„ 0.03	„ 0.04
J. H. SCHAPER.	De Leugen achterhaald! Tegen de lasterkampagne, ingezet op de Utr. Kath. Meeting op Zondag 19 Nov. 1911	„ 0.03	„ 0.04
J. H. SCHAPER.	Een daad voor den Tien-Urigen Arbeidsdag.	„ 0.10	„ 0.12
J. H. SCHAPER.	Het groote leven in.	„ 0.10	„ 0.12
J. H. SCHAPER.	De Sociaal-Democratie en wat er van gezegd wordt	„ 0.07 ⁵	„ 0.08 ⁵
J. H. SCHAPER.	Aan hen, die van verre staan	„ 0.05	„ 0.06
HENR. ROLAND HOLST.	De Intellectueelen, het Kapitalisme en de Soc.-Democratie	„ 0.50	„ 0.53
Ds. S. K. BAKKER.	Naast het Kruis de Roode Vaan	„ 0.06	„ 0.07
J. OUDEGEEST.	Breekt uwe Kluijsters	„ 0.05	„ 0.06

na ontvangst van postwissel.

ABONNEERT

-- U OP --

„HET VOLK”

DAGBLAD VOOR DE ARBEIDERSPARTIJ

10 cent per week; f1.20 per kwartaal of met politiek-satiriek weekblad

„DE NOTENKRAKER”,

met teekeningen van ALB. HAHN, 15 cent per week; f1.95 per kwartaal.

Alle abonnees op „Het Volk” zijn gratis tegen ongevallen verzekerd en wel voor: f3000.— bij invaliditeit, f400.— bij overlijden, f200 bij verlies van één hand, voet of oog, f100.— bij verlies van een duim, f60.— bij verlies van een wijsvinger, f15.— bij verlies van elken anderen vinger. Het abonnement op „DE NOTENKRAKER” alleen kost 90 ct. per kwartaal. Afzonderlijke nummers 7½ ct. — Vraagt proefnummers; 8 dagen gratis toezending.

BUREAUX: KEIZERSGRACHT 378, AMSTERDAM.

Typ. „Vooruitgang” - Amsterdam.